

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vt virgines Deo consecratæ Christo sponso cœlesti militare, sanctitati
mentis & corporis operam nauare, amoremq[ue] suum omnem in
quemnam maximoperè transfundere debeant. Epist. LI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Ut Virgines Deo consecrata iuxta suam vocationem Christo sponso caelesti militent, sanctitati mentis & corporis operam nauare, amoremq; suum omnem in quem maxime transfundere debeant.

Epistola LI.

F. IOANNES IVSTVS LANSPERGIVS, CARTHVS
Virginibus Deo dicatis &c.

OBSEURO VOS VT DIGNE AMBULETIS
vocatione, qua vocati estis, cum omni humilitate & mansuetudine, cum patientia supportantes inuicem in charitate solliciti seruare unitatem spiritus in vinculo pacis. *Ad Ephes. IV.*

1. Cor. 7.

Charissima filia, in his verbis quasi ob oculos posuit vobis Paulus totam regulam vestram, & fundamentum religionis. Si enim iuxta eundem Paulum vnusquisque habet à Deo vocationem suam, nulli dubium est vos, quæ certum genus ac singulare videri vobis elegistis, vocationem habere, in qua permaneat, in qua & ambuletis & p. officiat.

Vocatio
multiplex
vt sit.

Obseruandum est autem prudenter, quod non solum iubemini ambulare iuxta vocationem vestram, sed dignè etiam ambulare. Varias scimus esse vocationes à Deo: vniciq; sua est obseruanda. Hic sufficit duas exprimere: Vocationem ad carnale coniugium, & vocationem ad spirituale matrimonium, hoc est ad obseruantiam castitatis.

1. Cor. 7.

De duplici hac vocatione loquitur Apost. Corinth. dicens. *Mulier inuicta & virgo cogitat quæ Domini sunt vt sit sancta corpore & spiritu. Quæ aut nupta cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro.* Auditis deuotæ virgines vocationem vestram. hanc vtiq; vt cogitetis quæ Domini sunt, & vt sitis sanctæ corpore & spiritu, vt sitis mundæ, vt sitis integræ corpore & spiritu.

Vocatio
monastica
quid exigit.
Rom. 12.

Itaq; vocatio vestra est, non solum vt communia præcepta, sine quibus etiam seculares non possunt salui fieri seruetis sed cogitetis etiam quæ sit voluntas Dei beneplacens & perfecta: Videatis, ac promptas vos exhibeatis ad omnia ea, quæ sunt Deo beneplacita, nec sufficiat vobis, nec putetis vos satisfecisse, dum à peccatis magnis abstinete, sed oportet etiam mortificetis in vobis desideria, & passionem, inclinationes malas, vt purum Domino sponso vestro cor offeratis, & voluntatem vestram totam eidem in holocaustum dicetis. Vocatio vestra est, vt sitis sanctæ corpore & spiritu.

Sanctitas
corporis &
spiritus quæ
sit.

Sanctitas corporis est, continentia & castitas corporis, quæ vocatur sanctificatio, sanctitas spiritus est, puritas cordis. De sanctitate corporis seu castitate superfluum est vobis loqui. Hanc enim Christo sponso vestro obtulistis, hanc ob eius amorem seruatis, vt angelica atque caelestis vita in corpore vestro Deo dedicetur. Si enim estis sponsæ Christi, iam ad eam perfectæ esse debetis vt per medium ignem non arsuræ & illæsa transeat: hoc est, vt inter

quascunque tentationes, siue à carne, siue à diabolo excitatas, non maculemini. Sciat caro quamlibet nihil nocet vobis quicquid sentitis in carne, si inuita sentitis, nec castitas polluitur, nisi de consensu animæ. Aded esse etiam debet peccatum voluntarium, vt nisi sit voluntarium, non est peccatum. Magna differentia est, & longè aliud est sentire, aliud est consentire. Quicquid sentitis, non inquinat, si non consentitis.

Ut nihil noceat sentire absque consensu. August.

Sit igitur amor vestri cordis radicans in Deo, vt nihil velitis quod sit ei contrarium aut quod displiceat: & sollicita estote, vt inde non excidatis. Scit vnaquæque vbi tentetur, & quid occasio ei sit, quare non proficit aut progreditur in amore Dei. Huiusmodi occasionem debet toto corde amputare, memor dicti illius: *Si manus tua vel oculus tuus scandalizat te, &c.*

Occasiones peccati fugiendas. Matt. 18.

Custodia sensuum ac linguæ, silentium, solitudo, abstractio, optima sunt initia spiritualis vitæ, quibus peruenitur ad sanctitatem spiritus, id est, ad puritatem cordis: quæ est vt nihil cogitatis, nihil desideratis, nihil fugiatis, nisi quod sit cogitandum, desiderandum aut fugiendum. Ad fidelem amatrix spectat amatorem suum purè, fideliter atq; constanter amare. Purè vt ipsum solum amet, & omnia alia, quæ ipse non est nec ad eum referuntur, excludat, fideliter, vt in omnibus eius amorem, beneplacitum ac gloriam quærat, & intendat. Constanter vt si etiam cæsa ab eo ac quasi fugata, non recedat nec si delit esse, vel amare delinat.

Spiritualis vitæ quædam optima initia. Quis sit amor purus. Fidelis.

Constans.

Non igitur terreat vos, si quæ est in huiusmodi exercitio, si deserta absque deuotione sensibili, misera & plena spiritualibus tentationibus premitur: quæ hic est modus, quo suis electis omnem amorem mundi, & creaturarum auferat ab eorum cordibus. Nec longè tunc est à vobis sponso, licet dissimulet: maneat tantum constans & fidelis, vt spontè non detis vos ad aliquod peccatum, nec ad externas consolationes & illa pressura erit vobis vehementer salutaris & purgatiua.

Amor seculari vt excludatur ab electorum mentibus.

Itaq; obsecro vos, vt ambuletis dignè vocatione qua vocati estis, vt sitis non sponsæ hominum, sed summi regis. Non eritis sine sponso, nec sine nuptijs aliquando. Propterea nihil moueat, si videritis alias neptes & sorores vestras in seculo nubere & cætera. Maiores habent tristitias, quam gaudia. Ipsæ sponso acquirunt iratos, ebriosos, morosos, suspitiosos aut infirmos, & breui morituros: vos nobilissimum, ditissimum, potentissimum semper iuuenem, semper pulcherrimum, nunquam, moriturum, semper vos amantem habebis.

Nuptiæ carnales plus oneris quàm gaudij habent.

Dicit Apostolus vt ambuletis in humilitate. Non de nobilitate, nec pulchritudine, nec de aliqua re mundi debetis gloriari: quia hæc ante Deum omnia nihil sunt. Non debetis etiam iactare bonam vitam vel meritum quia si quid tale est in vobis (quod tamen nescitis) à Deo est, & nisi absit simul humilitas, fiet vt gerat, iam non sit Superbia enim destruit omnes virtutes.

Sine humilitate nec virtus meritum habet.

Necessaria est etiam vobis humilitas inter vos, vt vnaquæque velit etiã inferior altera esse, & contendatis pro seruitute ex animo inter vos. Vnaquæque alteram præferat sibi. Non solum autem in humilitate, sed etiã mansuetudine exercere vos debetis, sicut Christus ait. *Discite à me, quia mitis sum &c.* Mansuetudo est quadam serenitas in facie, & mititas in corde, & amabilitas in quiescente.

Mat. 23.

Mansuetudo.

sermone. Hæc placat & mitigat iram alterius. Non enim putat sibi iniuriam fieri quia humilitas & mansuetudo, neminem putat se viliorem: unde non cogitat, nec arbitrat in dignum quicquid sibi fit. Idem etiam dicit Apostolus. *In omni patientia, ut iniurias, conuicia, contentiones non velitis iudicare, sed patienter ferre. Supportantes inuicem sine murmuratione, sine quæssatione, in charitate secundum Deum, qua diligatis vos propter Deum, ut Deus sit causa. Solliciti seruare unitatem Spiritus in vinculo pacis.* Hoc maxime vobis est necessarium quia estis simul, ut habeatis unitatem spiritus in vinculo pacis. Vbi enim sunt schismata & contradictiones & ibi dicitur simul, & ibi dicitur simul, & partialitates, ibi non est pax, & ubi non est pax, ibi non est Deus. Vos itaque electæ virgines, ut prædixi, obsecro ut dignè ambuletis vocatione qua vocatæ estis, ut cum venerit sponsus vester euocans vos, immaculatæ & ardentibus lampadibus occurratis intraturæ cum illo ad nuptias, Amen.

Ephes. 4.

Unitas spiritus quibus præcipue seruanda.

Matt. 25.

In puellari teneraq; ætate à maligno sæculo ad portum monastici instituti vocari, quæta sit diuini numinis gratia.

Epistola LII.

F. IOANNES IVSTVS, LANSPERGIUS, CARTHVS.
charissimæ filiz & Christi nouæ sponsæ, eiusdem concupitis amoris amplexibus suauiter perfrui.

Charissima filia, signum veræ conversionis, & amata castitas accipio, quod adulta, & sæculo iam apra, sæculum contempsisti, eligens salua virginitate Christo desponsari, quam inter fœdas carnis delectationes marito nubere. Non omnium est hæc gratia: ut in illa ætate continentiam virginalem (cum citra probrum aliud possent consequi) Deo curent dedicare. Gaudere tamen debent & iuuenes puellæ, quæ à parentibus in hunc felicem statum sunt introductæ adhuc incontaminatæ ab hoc sæculo nequam. Quod ita accipiendum est à Deo, ita gratiæ agendæ sunt Deo, ut ei qui contulerit maximum beneficium præueniens infirmitatem & pericula casusq; quæ ad animæ exitum nouerat euentura (nisi è sæculo in pueritia euocaretur) idem antequam submergeretur, antequam in amore sæculi obstinata periret, vocauit eam è sæculo, sciens alioquin (ut dixi) nisi præueniretur, perituram. Gratias agat Deo qui ignoranti necdum oranti tantum præstitit beneficium. Vale.

Vti per creaturarum venustatis contemplationem liceat ad creatoris omnium cognitionem, contemplationem, amoremq; conscendere.

Epistola LIII.

D. IOANNES IVSTVS LANSPERGIUS, CART.
filia sua charissimæ N. nouæ Christi in monastica religione sponsæ.

Ama-